

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod etiam exteriores Iudæorum gentem admirati sunt Cap. i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

206 DE PRAEPARATIONE EVANGELICA:

dicinarum (magnas enim uires habent) a medicis adhibentur. Mul-
ta enim singula nihil prosumunt, coniuncta uero quemadmodum ma-
ris atque foeminae coniunctio ad procreationem, sic uires suas ostendunt.
His ceterisque huiusmodi nisi contentiosus sis, concedas oportet,
dininga uniuersum hunc mundum prouidentia gubernari. Hae
a Phylone compendiosius sumpsi, cum ut ostendam quales Hebrei
etiam iuniores uiros habuerunt, Tum ut pia deo sententia lu-
daorum appareat.

EVSEBII PAMPHILI LIBER NONVS

Quod etiam exteriores Iudaeorum gentem admirati sunt.

CAPVT. I.

VNC autem testimonia etiam exteriorum de ipsis
diligenter citabimus. Illustrissimi enim etiam Gra-
corum, non imperiti omnino Iudaicæ philosophie;
alij uitam eorum scriptis suis approbasse uidentur,
alij Theologiā quantum potuere secuti sunt. Sic em-
dices non temere, sed absoluta/ exquisitaque ra-
tione iudaicam philosophiam gentilibus nugis præpositam a nobis
fuisse. Primum igitur ea ponam, quæ de uita Iudeorum præcla-
rissimi Graecorū testantur. Theophrastum igit audias, cuius nonul-
los textus Porphyrius in his librīs posuit, quos de abstinentia a carni-
bus cōscripsit, his ybis Iudei ad hæc usque tempora Theophrastus ait,
animalia quomodo sacrificantur; ut si q̄s nos ad imitationē illoꝝ hor-
tareſ audire, non pateremur. Non em comedunt ex sacrificatis, sed
mel atque uinum noctu infundunt, holocausta facientes, nihilque inde
relinquētes, ut nec ille q̄ omnia perspicit, rem tam prauā inspicere pos-
sit, quod faciūt interim ieunātes, ac quoniā philosophi natura sunt
de deo inter se colloquentes, noctu autē stellas aspicientes orationi-
bus deum inuocāt. Primi em isti omnium hoīum, & bruta, & se ipsos
offerre coeperunt, nulla necessitate aut cupiditate id facientes. Et in
quarto eiusdem negotiū, hæc a seipso scribit Porphyrius. Eſſæ Iudei
genere sunt, ij alter alterum magis diligunt q̄ ceteri homines faciat,
& uoluptatem omnē quasi uitiolam aspernant, cōtinentia & integrati-
tatem animi ab omni perturbatione remotam, præcipuam putantes
uirtutem. Vxores non ducunt, alienos autē liberos teneros adhuc
& ad

& ad omnem aptos doctrinam, adoptantes pro suis educare, ac moribus suis stabilire solent, quod faciunt non quia matrimonium abominantur, sed quia mulier mores cauendos putant. Diuitias oes adeo spernunt, ut mirabilis quidam in eis communitas sit. Nullusorum praeter ceteros aliquid possidet, omnia eis communia sunt. Nemmo alio ditione aut pauperior. Vna omnibus quasi fratribus facultas est. Vngi oleo non patiuntur: quod si quis forte oleo tactus fuerit, diligenter quasi a magna macula corpus illi abstergitur: non enim molles, sed aridi atque duri esse corpore cupiunt, alba semper induunt, electio. ne communis quæstores & gubernatores sibi creant, & induisse in omnibus res sunt. Non habitant urbem unam, sed hinc illo facile migrant, semperque assequentes. Heresim suam profiscunt, a quibus ita suscipiuntur, ut una eos semper uixisse diceret: unde fit, ut proficisciens nihil impense secum ferant. Vestem & calceos anteque omnino tempore dirumpant, non mutant: nec emunt aliquid nec uendunt, sed comutatione rerum utuntur cum ægeant. Nam inter eos singuli quæcumque uolunt, etiam nihil afferentes. Erga deum maxima pietate utuntur. Nam anteque Sol oriat, nihil eis prophaniatur, sed patria oratio. Utuntur, qua Solem oriri precantur, deinde a prefectis singuli ad artes operaque sua mittuntur, & postea quam horis quicunque laborauerint, ad unum rursus locum congregantur, & aqua frigida perloti, in domum ueniunt, quo nemini nisi eiusdem sectæ introire licet. Ita mudi quasi in templum ad coenaculum ueniunt, ubi magna tranquillitate sedentibus, ordine omnibus panis opponuntur, & ferculum unum unicuique. Primus autem omnium sacerdos facta oratione comedere incipit, nephascque omnino putant ante orationem quicunque gustare, cumque prefuerint, multo diligentius orant. Ita & incipientes & def. n. es laudes dei diligenter concipiunt. Post haec uestibus, quibus prandentes quasi sacris utuntur depositis, ad opera rursus exeunt, nocturnoque reuerteri crepusculo similiter coenat, hospitibus etiam cōsidentibus, si quis forte affuerint. Clamor autem tumultus nunquam apud eos auditur, sed ordine ita colloquuntur, ut tanto eos inter se uti ordine atque silentio mirabile videatur, cuius causa perpetua continentia est. Cibus & potus uiræ necessitate mensurantur. Qui ad eam sectam ueniunt, non statim, sed postea quam foris anno integro eisdem moribus uixant, tunc suscipiuntur.

fusciunt, non tamen omnino, sed propinquius quidem accedunt. Vna & o cum illis uiuere non licet, nisi duobus alijs annis patientiae signa dederint, & anteq̄ communiter cum eis uescantur, iureiurando confirmant, primo piosse erga deos futuros. deinde iustitiae ita fore cultores, ut nec sponte, nec imperio alicui homini sint nocituri, odioq; semper iniustos sibi futuros, putaturosq; semper seipsoſ ladi, si iusto uideant iniuriam fieri, fideles fore omnibus, ac maxime principib; Nō enim absq; dei uoluntate principatum alicui comēdari. Ad hæc si ipſi præfessent, nunq; se quicq; facturos, unde māculari præfectura uideref, nec ueste aut ornatu quodam melioreq; subditū se usurum, ueritatis fore amicos, & mendaces accusaturos, manus a furto, animū ab iniusto lucro procul retenturos, nec occultatores aliquid socijs, nec eorum secreta alijs se dicturos, etiam si mortis periculū immineret. postremo nulli aliter hæreſeos dogma/ta tradituros q; sicuti ipſi accäperunt, procul se futuros a latrocínio, conseruaturosq; sectæ libros diligenter & nuncior; nomina. Hac seruaturos se omnia iurant. Qui autem non seruant diligenter, illico expelluntur, & omnes fere cum ad aliam dietam ac uitam ueniunt, moriunt. Sed multos ipſi rursus miserantes recipiunt, cum putauerint non minores iam ipos poenas dedisse, quā delicta eoꝝ postulabant. Tanta & o tenuitate, paucitate utunt̄ reꝝ, ut raro plus q; semel in septem diebus altii purgatione indigeant. Qua quidem, ex contingenſia in tantam perueniunt patientiam/animiq; robur, ut nec eu leo, nec igne, nec alio q̄ſtioneum genere impelli possint, ut aut ybis legiſlatorem uituperent, aut illicitum quiçquā comedant, quod maxime in bello, quod sibi a Rhomanis illatum fuit ostenderunt nulla enim adulazione ad torquentes unquam sunt usi, nullas lachrymas torti emiserunt, sed suauiter in doloribus ridentes, & eis illudentes, a quibus torquebantur, sic expirabant iucundissime, ut ad patriam redire uiderent. Firma enim hæc opinio apud eos est corpora quidem morti esse subiecta, animas & o tanq; immortales semp uiuere, cumq; a subtilissimo æthere dimittantur, naturali quodā delatos in petu corporibus coniungi, cum uero a uiueulis corporum, quasi a longa seruitute liberati sint, tunc summo cum gaudio altiora petere. Qua quidem uita & pietate facile fit, ut multi apud eos futura prævideant,

uideant, præcipue qui a sacris uoluminibus & uaria carnis castigatione, & prophætarum dictis exerceantur. Hæc Porphyrius de pieitate ac Philosophia Essæorum testatus est.

Hecatæus de eodem. CAPVT. II.

Hecatæus autem Abderita uir, & uerbo & re philosophus hystoriam de Iudæis conscripsit, a qua nonnulla sumere non erit alienum. Multa inquit castella oppidaq; Iudæis sunt, una uero urbs munitissima, quinquaginta pene stadioꝝ habens circuítum, plures q; centum & uiginti milia homines habitant, quæ uocat hierosolyma, in medio cuius ædes lapidea est quinque iugertum longitudinis, latitudinis cubitorum centum, qui portæ duplices sunt, in eo ara quadrata est integris lapidibus, ac inornatis composita, cuius singula latera uiginti, altitudo autem duodecim est cubitorum, apud quam domus magna est, ubi altare atque candelarium, utraq; aurea sunt pōderum diuum talenrorum, ubi lux nocte atque die inextinguisibilis ardet. Nullum ibi simulachrum est, nulla omnino imago, nec planta, nec lucus, aut aliquid huiusmodi, ubi nocte ac die sacerdotes caste uersantur, nunquam in templo uinum bibentes. Deinde cum rege quoque Alexandro nonnullos ait Iudæoꝝ militasse, & successoribus eius fideles fuisse, secque cum uno eorum sermonem habuisse his ybis narrat. Cum ad mare rubrum proficiseret, inter alios equites iudæus quidam nomine Mysonianus me sequebatur, homo quem omnes tam Græci q; Barbari, qui eum cognoverunt, & animi maximi & robusti corporis prædicabant. Erat autem etiam arcu peritissimus. Is cum augur quidam omnes nos stare iussisset, interrogauit quare fixi staremus, augureque auem ostendente atque dicente conducere ita stare, quousque quo avis tenderet, perspexissent, ut si ad anteriora uolaret, cœptum iter perageret: sin autem posteriora uolatu peteret, reuerterent, silentio arcu tracto, auem percussit ac interfecit. Tunc augur & nonnulli alij ualde commoti, ei male dicebant. Ipse vero quis est inquit iste furor o homines? quomodo enim avis ista, quæ nihil de sapientia præuiderat, ueri aliquod de itineri nostro poterat nobis prædicere, quæ si futura prescisset, nunquam huc uenisset, ne a Mysoniano iudæo interficeret. Hæc ab Hecatæo sumpta modo sufficient.

v Plear/